

VENDIM
Nr. 42, datë 10.10.2013

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Bashkim Dedja	kryetar i Gjykatës Kushtetuese		
Vladimir Kristo	anëtar i	“	“
Sokol Berberi	anëtar i	“	“
Fatmir Hoxha	anëtar i	“	“
Gani Dizdari	anëtar i	“	“
Vitore Tusha	anëtar e	“	“

me sekretare Blerina Basha, në datën 18.7.2013, mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura çështjen nr. 18 Akti, që i përket:

KËRKUES: Hyrije Gavoçi, Petrit Gavoçi, Diana Gavoçi, përfaqësuar nga av. Hydajete Kundraxhi, me prokurë të posaçme.

SUBJEKTI I INTERESUAR: Fedhon Meksi, përfaqësuar nga av. Avni Shehu, me prokurë të posaçme.

OBJEKTI: Shfuqizimi, si i papajtueshëm me Kushtetutën, i vendimit nr. 562, datë 6.12.2012 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë.

BAZA LIGJORE: Nenet 3, 4, 15, 41/1, 42, 131/f, 134/1 dhe 142 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatoren e çështjes, Vitore Tusha, përfaqësuesen e kërkuësve që kërkoi pranimin e kërkesës, prapësimet e përfaqësuesit të subjektit të interesuar që kërkoi rrëzimin e kërkesës, si dhe pasi bisedoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Kërkuësit kanë qenë qiramarrës të një shtëpie banimi në Tiranë. Në vitin 1992, pas hyrjes në fuqi të ligjit për privatizimin e banesave shtetërore, ata kanë filluar përgatitjen e dokumentacionit për ta paraqitur në Ndërmarrjen e Komunale-Banesave (NKB), por, për arsye personale, kërkuësit janë larguar jashtë shtetit, duke humbur afatin e parashikuar nga ligji për privatizimin.

2. Në vitin 1999 kërkuësit i janë drejtuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë me kërkesë për rivendosje në afat, e cila është pranuar me vendimin gjyqësor nr. 3240, datë 8.11.1999, që parashikon në dispozitiv edhe detyrimin e NKB-së për të privatizuar banesën.

3. Vendimi i mësipërm është kundërshtuar nga shtetasi F.M., i cili i është drejtuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë me kërkesëpadi, me objekt “Kundërshtimi i të tretit ndaj vendimit nr. 3240, datë 8.11.1999”, duke pretenduar se sipas regjistrit hipotekor nr. 75, datë 9.2.1929, si trashëgimtar i V.M., ai ka në pronësi një truall prej 1100 m², mbi të cilin, në vitin 1942, Ministria e Punëve Botore ka nxjerrë në emër të trashëgimlënësit të tij një leje për ndërtimin e një banese dykatëshe. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, duke arsyetuar se personit të tretë i janë prekur të drejtat e pronësisë, me vendimin nr. 1371, datë 5.5.2000, ka vendosur pranimin e kërkesëpadisë.

4. Kundër vendimit të mësipërm kërkuësit paraqitën ankim në Gjykatën e Apelit, e cila, me vendimin nr. 96, datë 1.2.2001, ka vendosur ndryshimin e vendimit të kundërshtuar, me arsyetimin se shtetasi F.M. legjitimohej t’i drejtohej gjykatës vetëm nëse do të dispononte një vendim të Komisionit të Kthimit dhe Kompensimit të Pronave, që provon titullin e pronësisë mbi pronën e pretenduar.

5. Në vitin 2011, shtetasi F.M. ka paraqitur në Gjykatën e Lartë një kërkesë për rishikimin e vendimit nr. 1371, datë 5.5.2000 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, duke parashtuar si shkak rishikimi zbulimin e disa provave të reja që nuk dihehin prej tij në kohën e shqyrtimit të çështjes. Gjykata e Lartë, me vendimin nr. 562, datë 6.12.2012, ka vendosur pranimin e kërkesës për rishikim dhe dërgimin e çështjes për rigjykim në Gjykatën e Shkallës së Parë, me tjetër trup gjykues.

6. **Kërkuesit** i janë drejtuar Gjykatës Kushtetuese në datën 21.2.2013, me kërkesë për shfuqizimin e vendimit të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, duke pretenduar cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor në aspektet e mëposhtme:

6.1 Gjykata e Lartë ka cenuar *të drejtën e mbrojtjes në drejtim të barazisë së armëve dhe kontradiktoritetit*, pasi nuk ka respektuar kërkesat procedurale për njoftimin e palëve në procesin civil, në kundërshtim me nenet 442 dhe 447 të Kodit të Procedurës Civile (KPC). Gjykata e Lartë, pas kalimit të çështjes për shqyrtim në seancë gjyqësore, nuk ka marrë masa për njoftimin e palëve të cilat, duke qenë se jetojnë jashtë shtetit, efektivisht nuk kanë mundësi të marrin dijeni për zhvillimin e procesit gjyqësor. Po ashtu, rezulton se mungon njoftimi edhe për Ndërmarrjen e Komunale-Banesave. Dijenia për zhvillimin e procesit gjyqësor ka qenë e rastësishme nga ana e përfaqësueses ligjore të kërkuesve në proceset e mëparshme. Për këtë arsye, në procesin gjyqësor është përfaqësuar vetëm Hyrije Gavoçi, kurse Petrit dhe Diana Gavoçi nuk kanë qenë të pranishëm për shkak të mosnjoftimit.

6.2 Është cenuar *parimi i paanshmërisë*, pasi gjatë procesit gjyqësor në Gjykatën e Lartë nuk janë pranuar të administrohen dhe as janë marrë në shqyrtim provat e paraqitura nga mbrojtësja e Hyrije Gavoçi.

6.3 Gjykata e Lartë ka cenuar *parimin e sigurisë juridike*, pasi duke pranuar kërkesën për rishikim tej afatit prekluziv 1-vjeçar nga dita kur ka lindur shkak i rishikimit, ka vënë në dyshim vlerën e vendimeve gjyqësore të formës së prerë. Po ashtu, shkresat që janë paraqitur nga kërkuesi si prova të reja, jo vetëm kanë qenë në dispozicion të tij nga viti 1999 deri në vitin 2011, por ato nuk plotësojnë kërkesat e provës së re, në kuptim të nenit 494/a të KPC-së.

7. **Subjekti i interesuar, Fedhon Meksi**, ka parashtuar këto prapësime:

7.1 Kërkuesi nuk ka shteruar mjetet juridike, pasi procesi gjyqësor në Gjykatën e Lartë, me objekt rishikimin e vendimit, nuk është përfundimtar. Në këtë kuptim, Gjykata Kushtetuese nuk është kompetente të shqyrtojë kërkesën e paraqitur, pa përfunduar procesi gjyqësor në të gjitha shkallët.

7.2 Në lidhje me themelin e kërkesës, pretendimet e kërkuesve janë të pabazuara. Ata kanë qenë të pranishëm në të dyja seancat gjyqësore të zhvilluara në Gjykatën e Lartë, madje u janë vënë në dispozicion edhe provat, fakt që provohet edhe nga vendimi i Kolegjit Civil.

7.3 Po ashtu, i pabazuar është edhe pretendimi për cenimin e parimit të sigurisë juridike, për faktin se ky parim është i lidhur me gjykime të drejta dhe jo të padrejta ashtu si procesi gjyqësor i privatizimit të banesës në favor të kërkuesve. Gjykata e Rrethit Gjyqësor nuk ka respektuar parashikimet e ligjit nr. 7652, datë 23.12.1992 “Për privatizimin e banesave shtetërore”, i cili në nenin 21 ndalonte në mënyrë kategorike privatizimin e banesave të ish-pronarëve.

7.4 E drejta e pronësisë së ish-pronarëve ka prioritet ndaj të drejtave të njohura individëve nga Kushtetuta përpara hyrjes në fuqi të saj. Në rast se për kthimin e pronave ish-pronarëve afati njëvjeçar do të lidhej me ekzistencën e provave, atëherë mundësia e kthimit të pronave të tyre do të ishte e pamundur. Në këtë kuptim, ushtrimi i mjetit të rishikimit me një afat të pamundur është antikushtetues.

7.5 Edhe pretendimi i kërkuesve mbi provat është i pabazuar, pasi ato janë paraqitur në formën e kërkuar nga ligji dhe kanë qenë prova të reja që konfirmojnë të drejtën e pronësisë mbi pronën.

II

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

8. Gjykata konstaton se pretendimet e kërkuesve, të parashtuara në kërkesë dhe gjatë seancës plenare me dyer të hapura nga përfaqësuesja me prokurë të posaçme, kanë të bëjnë me cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, gjatë procesit gjyqësor të zhvilluar në gjykatat e juridiksionit të zakonshëm, në drejtim të mosrespektimit të së drejtës së mbrojtjes, barazisë së armëve dhe kontradiktoritetit, parimit të paanshmërisë dhe të sigurisë juridike.

9. Gjykata, pas marrjes në shqyrtim të pretendimeve të kërkuesve dhe të prapësimeve të subjektit të interesuar, ia nënshtroi ato procesit të votimit, por nuk arriti shumicën e të gjithë anëtarëve të saj¹, kërkesë kjo e parashikuar në nenin 133/2 të Kushtetutës dhe në nenin 72/2 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për

¹ Votuan për pranimin gjyqtarët: Sokol Berberi, Fatmir Hoxha. Votuan për rrëzimin gjyqtarët: Bashkim Dedja, Vladimir Kristo, Vitore Tusha, Gani Dizdari.

organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”.

10. Në kushtet kur, gjatë votimit të çështjes, votat u ndanë në atë mënyrë që asnjë përfundim i çështjes nuk arriti të votohej nga shumica e kërkuar, Gjykata vlerëson se kërkesa duhet refuzuar. Në referim të nenit 74 të ligjit organik, refuzimi i kërkesës për shkak të mungesës së kuorumit të nevojshëm të votave, nuk përbën pengesë që kërkuar të riparaqesin kërkesën, në rast se krijohen kushte për formimin e shumicës së kërkuar.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 131, germa “f”, nenit 134, pika 1, germa “g”, nenit 133/2 të Kushtetutës; neneve 72/2 dhe 74 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”,

VENDOSI:

- Refuzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë: Bashkim Dedja (kryetar), Sokol Berberi, Vladimir Kristo, Vitore Tusha, Gani Dizdari, Fatmir Hoxha